

Bršljanski | Kras in Roma

Villa Scuarra

Pri Svetem Petru tam pojó zdaj psalme —
šepet se zde ti angelska telesa,
tu nagi favn stoji pod krono palme,
bohotno pinije se pno v azur nebesa.

Tu Pan živi, tu carstvo Dioniza,
tu kamen mrtvi — obhajilna miza

pa kliče tam te z živim, večnim Kruhom.
Pav plavorep le s Panovim je duhom.

Kraška ljubezen

Ljubiti tebe, draga, tam ob pilu
na kraški gmajni s staro sivo trto,
imeti v Kristusa oko uprto
in v noči sanjati ob zvezd svetilu —

to je navdih srca, sijaj lepote
sred kamenov, pelina in samote.

Bršljanska Mati Božja, daj zavetja
ljubezni najini, ko trta bo brez cvetja!

Poletje na Krasu

Bršljan zelen, a drugo krog Device,
Marijinega doma tam na gričku,
vse suho: polje, nagelj na vrličku,
veneža žajbelj, vsihajo cvetlice.

Čarobno jasna noč. Ostró se bliski
utrinjajo nad kamni, obeliski.

Ne bo dežja še. Bliska se brez groma
pod zvezdami nad bori kamnoloma.

V kraški brajdi

V brajdi žajbelj, rožmarin in trte,
pelín in pil Brezmadežne Marije.
Ob njem bršljan čez zid zelen se vije —
živ Materin je up za duše strte.

Tu srečno v Bogu vsako živo bitje
s svetniki božjimi se v tihožitje

zvezdno strne, kajti ni zatona
duši, ki ji mati je Madona.

Devici Mariji Bršljanski

Kraljica mojih mladih dni sred brinja,
deviškega je polna gmajna kamna,
strmi v Tvoj sij samotni cvet ciklamna —
zdaj k Tebi vodi romarja stopinja.

Gospa, jaz pevec Tvoj sem v bednem tem stoletju!
Skržat, ki poje v borih, v soncu in poletju.

In bori klonijo košate glave,
ko v soncu pojem spev: Marija, ave!

Aleluja v borih

Ob svitu sončnem zelenijo bori
in v belih šopih jésen k njim se sklanja,
pred gozdom kamen sivobeli sanja —
kdo čaka tu še Jezusa ob zori?

Ku-ku! Ku-ku! Čuj! Kuka kukavica!
Zveličarju žare od luči lica,

zapušča groba temnega šotore —
v nebesa pojde . . . Blagoslóvi bore!

V velikonočne zarje

Srebrí se kamenje, teloh se peni,
na Krasu Jezusu povsod pozvanja,
vijolica pod zidom pila sanja —
On gre po ilovici pozlačeni . . .

Razcveli so po gmajnah se narcizi,
in hijacinte v vrtu, rože se na mizi . . .

in kjer je grob bil, zdaj cveto pelíni
in breskve, mandeljni in rožmarini.

Rekviem

stricu mašniku, ki je umrl na Krasu v času vojske

Ob novi maši so sladkó zvonovi
zvonili ti čez kraške goličave,
pokop tvoj žalostno čez te planjave
pa spremljali rjoveči so topovi

in bore vklanjali so žarometi,
ko so hoteli temno bilje peti.

Počivaj sladko! Bori, rožmarini
dehte na grobu v kraški ti dolini.

Roma

Svetlosti barv, cerkvá in Rafaela
nikdar se ne načudi duša trudna,
kot angelska perot je nezamudna,
ko Luciferova jo rani strela.

O Roma, Kristusu ti zatočišče!
Ko svet Njegovo je pokopališče,

Nanj nagni z Janezom kot v zadnji se večer
in prosi za ves svet, za Kras in mir!